

Десять кар

У Єгипт палаци будувались
І робота кип ла уже.
У Єгипт спинигнули
Євреї столття не одне.
В Єгипетському краї
Народ Божий томився,
Під бичем гинув,
У багнюці мився.
Нема їм спочинку
І вол немає.
Народ Божий гине
До Нього взиває:
«Не дай нам померти,
Визволи нас.
Ми ось тут гинем,
Мремо кожен час.
Рабами ми стали,
Рабами живем,
Рабами помремо,
Рабами піддем».
Бог бачив, що люди
Втомились, страждають,
До Господа Свого
Молитви складають.
І Він визволителя їм посилає,
Що його Він вибрав благословляє.
Дочка фараона найшла немовля
І сина Мойсеєм вона наркла.
Вн єгиптянином у палац зрса,
Та те, що євреї, він знав, не стидивсь.
Одного такого він раз захищав
І єгиптянина він убивав.
Коли фараон дізнався про те,
Мойсея убити готовився вже.
Та Мойсей фараона злякався,
В Мідяньську землю він сховався.
Із Іофаром він дружбу зв'язав,
Сепфору за жінку Мойсей собі взяв.
У тестя він жив, овець випасав,
А Божий народ у той час помирав.
Мойсей всю отару в пустелю повів,

До Божої гори, до Хориву прив в.
І бачив в н диво дивнеє там,
Гор в кущ терновий не згорав.
Хот в в н побачить вид ння оте
І б ля куща стоїть в н уже.
І голос до нього з тернини лунав:
«О, Мойсеє, Мойсей!», - в н сказав.
І голос йому все розказав,
То Бог так до нього тод промовляв.
Звел в до Єгипту Мойсею вертать
І з Єгипту народ визволять.
В н не хот в, та Господь так сказав
І Бога живого в н волю сповняв.
Взявши син в дружину вертав
До народу свого, до зраїльтян.
До фараона Аарон приступав
І Бога слова йому передавав:
«В дпусти М й народ, у пустиню, туди,
Нехай в дсвяткують люди Мен !»
Та фараон цих сл в не приймав
І до брат в в н так в дказав:
«Хто ваш Господь, щоб Його я вслухав?
Його я не знаю, народ не в ддам!»
Фараон ще г рше євреям сказав,
Солому давать їм забороняв,
Нехай збирають соломю сам ,
Але щоб норму цегли дали.
І Мойсей до Бога взивав,
Молився Йому у Нього спитав:
«Кривду нав що народу вчинив?
Нав що мене на це Ти поставив?»
Бог Мойсею в дпов дав:
«Я – Господь. Я багато вчиняв
І зроблю, що в дпустить вас фараон,
І з краю свого вижене вон».
Аарона й Мойсея, знову Бог посилав
До фараона, щоб народ в дпускав.
Фараонове серце камнем стало давно
І чудо з палиц не вразило його.
І на Єгипет кару Бог посилав,
Мойсею про воду В н розказав.
На очах фараона вода кров'ю ставала,
Та серце його кам'яним залишала.
Другу кару Господь уже готував

Із р чок ставк в жаб випускав.
І були вони скр зь, до дом в зал зали,
В фараонов й спальн , на л жку стрибали.
Мойсея до себе фараон закликав
І просити його про жаби в н мав:
«Попрос ть Свого Бога, щоб жаб цих забрав,
В дпущу я народ. Так я слово сказав».
І за жаб Мойсей до Бога взивав,
І погинули вс , смор д страшний настав.
Фараон це побачив, що добре уже
І серце його стало знов кам'яне.
Бог Мойсею знову сказав,
Щоб свою палку Аарон простягав,
На весь порох земний, що в Єгипт лежав
І той порох земний вошами став.
Хоч фараону це докучало,
І на худобу понападало.
Та серце його було кам'яне
І в н не слухав н кого уже.
Інша кара Єгипет знову чекає,
Рої мух у той край Господь посилає.
Були вони всюди, в д них кожен страждав,
А євреїв в н оминав.
За Мойсеєм фараон посилає:
«Я в дпущу вас, як Бог так бажає,
Т льки далеко, ви, не ход ть
Ідучи, за мене, молитву склад ть!»
Мойсей фараонов згоду давав,
Та ще в н до нього ось як сказав:
«Нехай фараон не обманює нас,
І Бог тод прийме жертву в д нас».
Мойсей до Господа прохання сказав,
Щоб рої мух, В н зв дти забрав.
Бог так зробив, забрав геть ус ,
Та думки фараона запекл були.
Тод до Мойсея Господь промовляв:
«До фараона ди», – В н сказав.
«Нехай в дпустить народа Мого,
А н – покараю знову його.
На всю ту худобу, що у нього є,
Моровиця на всю її нападе».
І у всьому Єгипт худоби не має,
Лише люд Господн й її ще тримає.
Як фараон д знався про те,

Що у євреїв худоба ще є.
серце його запекл шим стало
Народ воно не в дпускало.
Іншу кару Бог посилав
Гнояки на єгипетський край В н послав.
Хоч фараон бачив все те,
Та запеклим серце було його ще.
Мойсею Господь град послати сказав,
В н всю худобу, що в пол , людей повбивав.
У земл лиш Гошен його не було,
Бо там народ Божий жив вже давно.
І знов фараон братам слово давав:
«Свого Бога благайте, щоб град В н забрав.
І я в дпущу вас, п дете ви,
П дете геть, з ц єї земл ».
Мойсей до неба руки п дняв
І падать на землю град перестав.
Та фараон кам'яне серце мав,
Божих син в не в дпускав.
Аарон з Мойсеєм пред фараоном стали
Й про сарану йому розказали:
«Вона понищить геть усе,
Що в д граду уц л ло ще!»
І раби фараону розпов дали
Про Єгипет йому все розказали:
«В дпусти цих людей, хай дуть зв дс ля,
Бо знищена вже вся Єгипту земля».
Фараон їх ус х в дпускати не став
І сх дний в тер сарану всю нагнав.
Знищила вс пос ви вона,
Дерево кожне сарана об йшла.
Аарона й Мойсея фараон прикликав
Смерть в д себе в двести в н побажав.
В н сказав: «Я – згр шив! Бог ваш, В н те знав.
Пробачте м й гр х, що цей раз я вчиняв».
І зах дний в тер Бог повертав,
До Червоного моря сарану всю забрав.
Та цього разу сталося так,
Не в дпускав фараон їх н як.
Іще одна кара Єгипет чекала
Темрява в тому краї настала.
Фараон Мойсея з народом пускав,
Та худобу забрати не дозволяв.
Мойсей фараону тод в дказав,

Що Господь худобу забрати сказав.
Без худоби вони не вийдуть н як,
Бо жертву принести не буде нам як.
Господь до Мойсея тод так сказав:
«Кару одну Я ще зготував.
Первородний кожен в Єгипт помре
І фараонове не оmine».
Для Своїх син в постанову Бог дав,
Зробити що треба, що н хто не вмирав.
Ізраїль зробив все, як Бог розказав
Первородного там н хто не ч пав.
А в дом Єгипту перший вмирав,
Коли уноч Господь проходжав.
Не минув В н н кого, ус х зач пав,
Так Бог зробив, бо так в н сказав.
Плач в Єгипт п днявся зойки п шли,
У кожному дом первородн були.
І за братами фараон посилав,
І йти з його краю в н їм наказав.
«Устаньте вийд ть з народу мого,
Ід ть ви Богу, служ ть в ддано.
Усе забирайте й худобу в зьм ть,
Усе забирайте зв дси д ть!».
Ось так фараон народ в дпускав,
Для цього Єгипет кар аж 10 прийняв.
Прославлене було Боже м'я. І ця стор я
До дн в наших д йшла.

---

*Ирина Шутак-Охмак
March 11, 2010*

Источник: <http://www.poems4christ.com/ru/article/5470>

© Copyright 2025, Поэзия для Христа - www.poems4christ.com